

Kenmerk: 842/89

BC

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Vierde Meervoudige Belastingkamer

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z, belanghebbende, tegen een uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Y, de inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is ter griffie een beroepschrift ontvangen op 16 februari 1989 ingediend door W te V als gemachtigde van belanghebbende en aangevuld bij brief van 14 juni 1989.

Het beroep is gericht tegen de uitspraak van de inspecteur, gedagtekend 6 februari 1989 betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag loonbelasting voor het tijdvak 1 januari 1984 tot en met 31 december 1986 groot f 15.120,--. Na bezwaar is de aanslag bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

Het beroep strekt uiteindelijk tot vernietiging van de uitspraak van de inspecteur en tot vermindering van de aanslag tot een bedrag van f 699,--.

De inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend en concludeert tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

Ter zitting van 16 maart 1990 zijn verschenen de gemachtigde alsmede de inspecteur, tot bijstand vergezeld van A belastingambtenaar.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Belanghebbende is onderaannemer van grond- en kabelwerken.

De omzet van het bedrijf bedroeg in 1985 f 578.000,-- in 1986 f 843.000,-- en in 1987 f 473.000,--. Belanghebbende had in 1986 8 werknemers.

2.2. In oktober, november en december 1986 heeft belanghebbende per kas respectievelijk f 5.000,--, f 3.000,-- en f 5.000,-- uitbetaald aan een of meer niet met name genoemde personen.

2.3. In 1988 is bij belanghebbende vanwege de inspecteur een boekenonderzoek loonbelasting ingesteld. Bij dit onderzoek, dat betrekking had op de periode 1983 tot en met 1986, werd geconstateerd dat de loonboekhouding correct was bijgehouden. De controlerend ambtenaar en de gemachtigde kwamen tijdens de controle overeen dat een deel van een in 1984 verstrekte reiskostenvergoeding als loon diende te worden aangemerkt omdat de kilometeradministratie ontbrak.

De controlerend ambtenaar stelde de inspecteur tevens voor de onder 2.2. bedoelde betalingen als loon aan te merken, omdat niet was aangetoond dat het om steekpenningen ging.

De naheffingsaanslag heeft voor f 699,-- betrekking op de ten dele als loon aangemerkte reiskostenvergoedingen - dit deel is niet in geschil - en voor het restant op de voormelde door de inspecteur als loon beschouwde betalingen per kas.

2.4. In het bezwaarschrift tegen de aanslag heeft de gemachtigde meegedeeld dat de onder 2.2. vermelde bedragen waren betaald in verband met het verwerven van een opdracht. Bij brief van 30 december 1988 heeft de inspecteur de gemachtigde verzocht hem "volledig te informeren omtrent de genierter(s) van het bedrag van f 13.000,--, de data waarop de betalingen zijn verricht en de precieze omschrijving van de werkzaamheden, waarvoor de betaling een tegenprestatie zou zijn geweest". De gemachtigde heeft daarop bij brief van 9 januari 1989 meegedeeld dat om commerciële redenen geen gegevens konden worden verstrekt omtrent de genierter van de bewuste bedragen.

3. Geschil

In geschil is de juistheid van de aanslag voor zover deze betrekking heeft op de onder 2.2. vermelde betalingen.

4. Standpunten van partijen

Het Hof verwijst hiervoor naar de gedingstukken.

In zijn beroepschrift heeft belanghebbende onder meer gesteld dat de onder 2.2. vermelde bedragen zijn uitbetaald aan één persoon, in dienst bij een opdrachtgever van belanghebbende, welke persoon binnen het bedrijf van de opdrachtgever een beslissende invloed had met betrekking tot het gunnen van de opdracht aan belanghebbende; dat in de branche waarin belanghebbende werkzaam is, betaling van steekpenningen gebruikelijk is en dat de kasbetalingen ook als steekpenningen zijn verantwoord.

Ter zitting hebben partijen nog verklaard:

de gemachtigde:

Ik concludeer nader tot vermindering van de aanslag tot een bedrag van f 699,--.

De in het verzoekschrift opgenomen gegevens betreffende het in 1985 en 1986 betaalde bruto loon zijn onjuist. De loonkosten bedroegen in 1985 f 73.232,-- en in 1986 f 210.816,--. Gelet op deze stijging van de loonkosten is er geen reden om te veronderstellen dat een deel van het uitbetaalde loon niet in de administratie zou zijn verwerkt. Indien belanghebbende zijn personeel extra -belastingvrij- had willen belonen, had hij gebruik kunnen maken van de zogenaamde geschenkenregeling bij feestdagen en dergelijke.

De steekpenningen zijn betaald voor een order van f 442.000,--. Indien belanghebbende de order niet zou hebben verworven zou de levensvatbaarheid van zijn bedrijf in gevaar zijn gekomen. Belanghebbende voelt zich tegenover degene die hem de order heeft bezorgd verplicht diens naam niet bekend te maken. Belanghebbende heeft bewust gekozen voor een betaling in termijnen.

door de inspecteur:

Door gebruik van de geschenkenregeling bij feestdagen had belanghebbende slechts f 6.000,-- belastingvrij aan het personeel kunnen uitkeren.

De boekhouding van belanghebbende was inderdaad correct. Dat kan echter niet

voldoende redenen zijn de betalingen niet als loon aan te merken.

Voor de inkomstenbelasting zijn de uitgaven als bedrijfskosten beschouwd.

5. Beoordeling van het geschil

5.1. Uit de onder 2.4. vermelde vaststaande feiten volgt dat belanghebbende niet volledig heeft voldaan aan de op hem rustende verplichting tot het verschaffen van inlichtingen als bedoeld in artikel 48, letter a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: de Wet). Ingevolge artikel 29, lid 1 van de Wet is het daarom aan belanghebbende om te bewijzen dat de aanslag onjuist is.

5.2. De inspecteur heeft niet weersproken en zulks volgt ook uit het omzetverloop als vermeld onder 2.1. dat belanghebbende in 1986 een grote order heeft verworven, welke voor hem van groot belang was, en dat de betaling van steekpenningen in de branche van belanghebbende gebruikelijk is zodat deze feiten vast staan. De inspecteur heeft verder niet weersproken dat de onder 2.2. vermelde betalingen als steekpenningen zijn verantwoord en heeft erkend dat de boekhouding op correcte wijze werd gevoerd. Ook aan deze vermeldingen in de boekhouding komt daarom bewijskracht toe. Gelet op een en ander acht het Hof overtuigend aangetoond dat belanghebbende in 1986 in totaal f 13.000,-- aan steekpenningen heeft betaald. De aanslag moet daarom worden verminderd tot het hierna te vermelde bedrag.

5. Beslissing

Het Hof: - vernietigt de uitspraak van de inspecteur;

- vermindert de naheffingsaanslag tot een bedrag van f 699,--;
- verstaat dat de inspecteur het betaalde griffierecht van f 75,-- aan belanghebbende vergoedt.

Aldus gedaan in raadkamer van 27 mei 1990 door Mr. Bijnen, voorzitter, Mrs. Wiegel en Van den Berge, leden, in tegenwoordigheid van Mr. Polman als gerechtsauditeur en Mr. Padt als griffier.

Padt

Bijnen

AANGETEKEND VERZONDEN

11 SEP. 1990

AAN PARTIJEN.